

vil reagere på det. Det bliver jo spændende og sjovt.

Så vil jeg sige til hr. Torsten Schack Pedersen, at det godt kan være, at det er uigennemsigtigt, hvordan man når frem til skatteprocenterne, men i grunden synes jeg, at det er meget fornufdigt, at man har et sted, hvor man kan diskutere skatteprocent i sammenhæng med de ydelser, man får. Og lige præcis det kan man gøre i amterne i dag, fordi man kan diskutere den service, som amtet udøver, i sammenhæng med skatteprocenten.

Kl. 11.25

I grunden tror jeg, at det er det, hr. Torsten Schack Petersen er bange for. I stedet for en abstrakt diskussion om, at vi ikke vil betale mere i skat, så er hr. Torsten Schack Petersen bange for, og det er Venstres øvrige unge løver også, en diskussion, der handler om, at skat går til at skabe velfærd. For velfærd vil vi godt have, og den vil vi gerne betale for. Den diskussion taber Venstre, hvorimod de har et lille håb om at vinde en diskussion, der i abstraktion handler om, at vi alle sammen hellere vil betale lidt mindre i skat.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg vil godt starte med at rose hr. Per Clausen for som den eneste fra oppositionen rent faktisk at forholde sig til forslaget og derfra at brede diskussionen ud. Jeg ville bare have ønsket mig, at hr. Per Clausen havde bredt diskussionen en lille smule mere ud, for så havde vi fået klarhed over hele området.

Nu taler hr. Per Clausen meget om det der med, at uha, der er nogle kommuner, der har mange flere penge end andre. Så glemmer hr. Per Clausen, at vi også har lavet en udligningsreform, der i den grad sender penge fra hovedstadsområdet og ud til udkantsområderne. Vil hr. Clausen ikke lige inddrage det i sine betragtninger?

Derfor bekymrer den der diskussion mig lidt. Altså, jeg tror sådan set slet ikke, at det er det, det handler om. For den her kommunalreform handler jo i bund og grund om at skabe klarhed over, hvem det er, der har det overordnede ansvar for at sørge for, at de enkelte borgere, her særlig de borgere, der har det svært, får den hjælp, de har behov for.

Det ansvar gør vi med kommunalreformen helt tydeligt og entydigt. Og derfor virker den der diskussion, om det her nu er noget økonomisk noget, meget hul, og det virker i virkelig-

heden, som om man er lidt ked af, at man ikke er med i det forlig, der skaber den her klarhed, der nu sikrer, at borgerne helt nøjagtig ved, hvem det er, der har ansvaret for at hjælpe dem, når de har hjælp behov.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Altså, der er to ting, jeg er glad for. Den ene er, at fru Charlotte Dyremose er bekymret for, om jeg er ked af ikke at være med i det her forlig, for det er altid rart, at folk bekymrer sig om ens tilstand.

Det andet, som jeg også synes er godt, er, at fru Charlotte Dyremose nu erkender, at på den korte bane er den her diskussion tabt. Så prøver man at udvide det yderligere. Det har taget lidt tid, før de borgerlige ordførere nåede frem til, at det nok var bedre at begynde at snakke om noget andet end det, man i starten troede man skulle snakke om.

Så vil jeg bare i al stilfærdighed sige, at konsekvensen af den omfordeling mellem fattige og rige kommuner, som regeringen har gennemført, i hovedsagen er, at fattige mennesker i rige kommuner kommer til at betale mere i skat, og rige mennesker i fattige kommuner slipper billigere i skat.

Det er en konsekvens af det skattestop, man har indført, og derfor fører det ikke til, at de fattige kommuner får flere penge at gøre godt med.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg har ingen problemer med at tage den her diskussion. Jeg bliver bare sådan helt lamslået over, at man kan mene, at når udkantskommunerne får tilført massive millionbeløb, så giver det ikke kommunerne flere penge at gøre godt med. Det har jeg meget, meget, meget svært ved at forstå.

Det er derfor, jeg begynder at tænke, at det her måske virkeligheden handler om, at man er lidt ked af ikke at være med. For det her handler om en omlægning af den måde, som vi betaler for vores sundhedsvæsen på, og ikke om, at vi fjerner nogen som helst penge fra betaling til sundhedsvæsenet.

Tværtimod er der måske nok noget om, at fordi vi får et skatteudskrivende led mindre, sparer vi noget administration, og de penge kan dermed også gå til sundhedsvæsenet. Derfor virker det mere, som om at det, man har et problem med, er, at der nu skabes en klar sikkerhed for,